

దయ్యం

అంగర బెంకట కృష్ణారావు

మాటక నిలువుందా? ఉండంటాగు పెద్దలు. అలా చెప్పి పెద్దలో ఎందగు మాట నిలబెట్టకుంటాగా... అనుకుంటూ వారాప్రతిక తిరగవేసున్నాను నైకుంతం. ప్రతికలో శ్రీక - కళ్యాణపురంలో మంగళవారం బహులేది రాత్రి సత్యవాది బె రాగిరావు గారంటో నోంగలు పడారు. చూడువేలు నగదు పోయింది. బాల్ బిలులు దర్యాప్తు చేసున్నాను—

‘డబ్బులే, డబ్బులే. డబ్బులే’ అని పగ నెడుతుంది రైలు బండి. వెకుంతం కోటు లోపలి జేబు తిడుతున్నాడు. తాళాలు క్షిద్రంగా నే వున్నాయి. కాళ్ళివో నూటు కేసు తిడినాడు. దాని వెనక భాగం ముందుకే వుంది. ‘ఏం యిం! నేనొక్కడి నేనా? బిళ్లు లేనూ’ అనుకున్నాడు. అనొక చిన్న సేకండుకాన వెటై. దాంట్లో వెకుంతం కాక ముద్దగన్నాడు.

‘ఏండా కా వెవతారండి? ప్రశ్నించా డొకర్ని.

‘నిక్కొలు...’

‘ఎవలూపు నే చేగుతుంది. తమకోకి రెండో ఆయన్ని అడిగేను.

‘బెర హెంపూర...’

‘ఉహ నెం గ్రతి పసింటివరకూ మనం వొకళ్ళికోకుం నాయం...’ అన్నాడు చిగు నవ్వుతో. కాని లోపల భయంగా నే వుంది.

‘ఏం భయమండ చిక్కోల లోనో. బెర హెంపూ ర లోనూ యెవో యొక్కత దా’

రెండో ఆయన.

‘కాదామరి మనపేం రిజర్వ చేయించు కున్నానూ యీ వెటై!’ అని తన ముఖకు తన నవ్వుకున్నాడు. కాని అతన్ని భయం పీకుతుంది.

‘సత్యవాది బె రాగిరావు గారంటో నే దోమకున్నానూ... కాలం కౌలవోంది. కాని రాత్రి పది దాటిన తిగవార యెవరూ వెటైలో యొక్కకబాణే - మనపే వొంటిరి ప్రయాణం అన్నమాట...’ చూతి బిగించి కనుబొమలు యొగరేశాడు. వాటిని బాటు నానులుకూడా యెగిరాయి. నూటుకేసులో బోలెడు డబ్బుంది. బంగారం, వెండి కూడా...

సంజుడింది. చిక్కొలు వచ్చింది ఆ వెటైలోంచి వొక గు దిగివాయెగు. ఎవ్వరూ యొక్కలేదు. బండి వెకుంతం గుండెలో కూసి కదిలింది పక్క వెటైలోకి మారిపోదా మనుకున్నాడు. అం గు లో జాగా లేకు. అందులో మిలియాలీలున్నాడు. వాళ్ళు పిల్లా పిచికాతో సహా వెటై అంతా ఆకమించుకున్నాడు.

‘అంత’ నీతులు చెప్పేవాళ్ళే; మాటక వియక పేవాళ్ళే. తమ దాకాని నేగాని తగువు తెలిగి నూటనిలబెట్టకోవాని యెవరిమండగు? కాని నిశ్చయ్యక హాం లో ప్రతి మనిషీ నూట తిప్పకూనే వుంటాడు. అలాకాక అంతా సత్య హరి శ్చిం గ్రు లై తే యీ వుప్పి యేవాడో స్థంభించిపోయింది.

‘తికల తికల తికల తికల...’ పరు గడు తూంది రైలు. చింతికిరు కి మ మం టు న్నాయి. లోకం దొంగలొ గికటి కంబలి కప్పసుంది. రాక్షసిబొగ్గు రవ్వలూ, బిల గుర్నూ కలిసిపోయేయి.

వెకుంతం సజ్జలోంచి కొరజ తిసిడు.

‘రెండు పూరిలు ఘనారం చెయ్యంకో బంపురం ఆయనతో అన్నాడు

‘ఎం గు కం డీ. బతులేరే ముంగు, భాంచేశా. రైలో తివె అలవాటు లేదు...’

‘అమ్మమ్మ... అలా అనకండి. నుడి గా చెయించినవే’ మాశాయా. ఒంటరిగా యేదీ తినలేనం డీ—ఇంట్లో గోజా పక్కని ముగక ర నా వుంటేగాని తిన్ను.’ పూరిలు మార వేరే ఆకలో వెనక అందించేడు.

‘మా తాతగారి హయాం లో యీ ప్రాంతాలకి వచ్చాం. వారి తండ్రి గారూ, అంతే మా ముతాతగారన్నమాట—బెన్న పట్నంలో వుండేవాడు. ఆయన గొప్ప దేశి భిక్తుడు. గాంధీ గారికి మడిభుజంలా పనిచేశారట. ఆ గోజాలో మాయిలు సత్రంలా వుండే దట. డబ్బంతో క్రొంగునూళ్ళి కింది మంచి నీళ్ళిప్రాచుంగా కచ్చు చేశారట. ఆ సి హాడుచేశారని అజ్ఞానంకొద్ది మనం అను కుంటాంగాని, వాళ్ళుచేసిన పుణ్యమా అనే యివాళ్ళి యింతి తినగలగుతున్నాం...’

‘నిజమే. తమరేం చెప్పన్నారండి. ?’

‘అర యేనో పేగుక బంగారం వర్తకం. కాని కిట్ట బడి తిమ్మనండి...’

‘బిజినెస్ మీద వెతుతున్నారా కల కత...’

వెకుంతం ఆలోచించెడు. ‘అర యేనో అలాగే అనుకోండి. అనొక నెపం. కలక తాలో మా చెల్లెలుంది. ఆమెను మాద్దామని. అసలీ ముఖ్యం... మా నాయన గారు చాలా కష్టపడ్డారండీ, యీ ప్రాంతాలకి వచ్చాకా’

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ ఆహారం తిన్నతరువాత కలె అజీర్ణము కడుపునొప్పి చిరముగా నివారించును

చేతిలో ఒక బుడ్డి
అప్పుడూ ఉంచుకోండి.

వేళకు తిండికపోవడం, మానసిక
అందోళన జీర్ణవయవములను వీరసవరది
అజీర్ణమును ఆహారం తిన్నవెంటనే
కడుపు నొప్పిని కలిగించును.

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ తిన్న ఆహార
మును కరిగించి జీర్ణముచేయుటకు సహక
రించును. కడుపులో మంటను పుట్టించే
అమ్లములనుండి రక్షించి కడుపునొప్పిని
అతి శీఘ్రముగా నివారించును.

ప్రపంచమంతటా 80 ఏళ్ల బట్టి డాక్టర్లు
శిఫారసు చేస్తున్నారు.

వీల్లలకు: హ్యాలెట్స్ మిక్చర్
వీల్లల పొట్టకు సంబంధించిన అన్ని జబ్బు
లకు శ్రేష్టమైన నివారణి. రెండు మూడు
చుక్కలు, వెంటనే ఉపశమించును.

అజీర్ణ విరేచనములకు నల్లమందు కల
పిన హ్యాలెట్స్ మిక్చరును వాడుడు.
హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ నల్లమందుతోను
నల్లమందు లేకుండాను కూడ లభించును.

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్
సి. జి. హ్యాలెట్స్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
88/A నయవియప్ప నాయక్ స్ట్రీటు, మద్రాసు-3

అప్పుడు సేనితుంజేవాడిని. ఏదో ఆ
త్రిముఃపతి నయ కల యీనాడు తిరిగి
సంసారం సాఫీగా లాగుతున్నా.

‘ఇక్కడ మీకు స్వంతిలుందా...?’
వకుంఠం తిరిగి ఆలోచించేక.
‘మీ రెండులో పని చేస్తున్నారండీ?’
‘కొంచెం భూవసతి వుంది. స్వయంగా
మానుకుంటున్నా.’

వకుంఠం కుగులుపడాడు.
‘మా యిల్లు సేను స్వయంగా కట్టించా
నండి. ఎవరో స్నేహితులంటూ వచ్చి
మొహమాట పెడుతూంటాంండీ.
అప్పిక్కుంటారు. లేదంటే కోపాలు,
సుర్రెండు పూరిలు వొడ్డిస్తా...’

‘చాలెండి. బాతుల వున్నాయి పూరిలు.’
‘ఇవా? బాగా అన్నాడు. మా ముత్యం
గారి హయాంలో...’

శిశువు తాగుతూ పోల
బారి పుక్కిరి బిక్కిరి తిమిగి కొట్టు
కున్నాడు. రైలు దశాదా దడదడా వెడి
బొటాంది. కన్నీళ్ళు మండలతో తుడుగు
కున్నాడు. ‘చూశారా, యెలా బాలబా
రినా. మనం పెద్దల్ని తిల్యకుంటే వాళ్ళు
మన్ని తిల్యకొంటారు... ఏనుంటారు...’

అప్పుడంగా గోరికిన పూరిలు నోట్లో
గుక్కుకుంటే బరంపురం ఆయనకి నోగు
వెకలవంటేగు. ఔనన్నట్టు తలమాత్రం
బాగా ఆడించాడు.

‘గాంధీ గారు ముద్రాను వచ్చివచ్చకల్లా
నూముత్యం గారింట్లోనే నగేవాడు అది యిల్లు
కొదనుకొండి. సత్యం. ఆ కావేటిరండీ
కటాక్షింవల బాగా కలిగి న్న గోజాలని.
ఆ పూరిలముండు యీ పూరిలు లెక్కా?
వొడ్డించినా మరిరెండు...’

‘వాకు పూరిలా ట్రే పడవండి. నడి
చేస్తాయి.’

‘ఎరె సరె.. ఒసారా - అప్పుడుగుతారు.
వాదసలే జాలి కుం డే. కొదసలేను. ఏ
కొంటారాయిం నుకు నె నా యిన్వాలి.
లేదంటే కోపాలు. ఇహ అప్పిక్కిరింక
రంగా, అపలుమాటలా పుగండి. వొడ్డి
యివ్వరండి, అలా వోపదిక్కి మని తిఃఖా
కిండున్నాయి.’

వైకుంఠానికి నోట్లో పూరిలతో నూట
సరిగా రాకవంటేగు. కళ్ళు పెద్దవిచేశాడు.
ఎట్టెనామాలు బిగుసుకున్నాయి. ఆ బిగుసు
కున్న నామాల్లో చాలా సంసారాలు బిగు
సుకు పోయాయి. సమయం వచ్చినప్పుడల్లా
యింకా బిగిస్తూనే వున్నాడు నామాల్లో,
వైకుంఠం.

బంపురం వచ్చింది. పూరిలతిన్న వెన్న
మనిషి దిగి నడిపోయేడు. వైకుంఠం తిల్యపు
దగ్గరనుంచుని ఆశిగా యిటూ అటూ చూశా
డు. ఎవ్వరూ రాలేగు. చేతిగడియారం పది
చూకిస్తూంది. స్త్రీవనులో దీపాలు సేవను
దాటాక యెంత వీఃటిగావుంకా తెలియ

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన
దిర్ఘమునుంచిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు
కార్డుపైన మీకు యిచ్చముకు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు
వ్రాయుతేది, వేళి వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా
యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

కౌత్తిమి కౌస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము కుజించి, మీరు
కార్డువ్రాసిన తేదిలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు,
కీచితమార్గము, వి వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో
నుంచిచెట్టలు, చూర్చులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరజిగిమనము, తీర్థయాత్రలు, వివా
హము, స్త్రీకుటుము, సంతానము, విధిని తేవములు, లాటరీ, ఆకస్మాత్ దివ్యలాభము
ముదిలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా చూసవారీగా వ్రాసి యు. 1-4-0 లకు చూత్రము
సి. పి. గా పంపకలము. (సి. పి. చార్జిలు ప్రత్యేకం) గుడ్లగ్రామము లేవయినా పున్న
యెడల కాంతిచేయ విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచిపై పంప
వడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తప్పిగా సంపెనియెడల వెకము వాపను
సేయబడును. ఒక సారి పరిశుంఠించి చూడుడు. మీ అవ్రాసు ఇంగ్లీషులో వ్రాసుండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

జేనున్నాయి. బండకూసి కదిలింది. వెనుక విరాళ కనుపులో తిప్పినట్లుంది. పెంజరిగా నిగాకగా, బంగార బెంగుమీద కూలబడారు వెనుకూలిని తిప్పుకున్నాడు. ఈ పోలిగించిన వామాల్లో తిప్పే బిరుసుకు బొయినట్లుంది.

రైలు నిముష నిముషానికీ జోరందుకుంటుంది. గడ్డోలు వెదుతూంది. ఉండుండి యేవో చిన్న వంకెవచ్చి ఆకాశం బద్దలవంక చప్పుతవుతుంది.

తిను నూలు తిప్పేను. తిన్నోకడేవాళ తింటా మొదలగా నూలు తిప్పేనున్నాడు. ఈ పే. పే అనులున్న పేపు నునుపులంతా నూలు తిప్పేకుండానే అనులు పెంచారాళ తినూ అలాగే తిప్పేతిప్పలు నూలు తిప్పేను.

రైలు పగగడుతూంది. బెలు చికిటి. దూరంగా యేవో మినుకు మినుకు దిపాలు కిటికీ అద్దంలోంచి అగుసేనున్నాయి. అప్పుడప్పుడు మానుకూతున్నాయి. ఏమిటో. అద్దం అకతిలనింక నునిపి గానూ న్నట్లుంది. గంకేమో! అద్దంలోంచి ప్రగు త్పింగా మానున్నాడు. అద్దానికి వొతివ ముక్క చప్పిడేగా, తిల వంకరబాతూ చిప్పిరికాణు గానికీ కగులూ—నునిహా కానో. వెకుంతం ఎవగది అని అంక లోగూ. భయంచేతి నూలు పూర్తిగా రాలేగు. వచ్చిన కంపశబం రైలు గోలలో దివవవేగు. ముండి ధ్యో చేసే కిటికీ దగ్గి గికి నల్లి కట్టినపు తేనగిన. తిరిగి బిగు మీం కూలబడారు. నూలు తిప్పి, నూలు తిప్పి, నూలు తిప్పి' రైలు చప్పుతు.

వెకుంతం నలకెలా పడుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు. రైలాగడం నాగడం లీలగా తెలుసూ నేపుంది.

దిరిగివాయివపంగ, గుమ్ము పట్టినకాళ్ళు, నూసేనగడం, చింపిరికాణు; కళ్ళలో కోవ ప్రాణం ప్రాగిపలాడుతూంది.

'వెకుంతం! నికంతిప్రస్తే అంత యియ్యి. ప్రాధేగు పడుతున్నా. నూనుల మాడబాతున్నాం పిల్లాపాపా...'

వెకుంతం మొహం బిగించేడు. మొహంలోబాటు నామాలు కూడా బిగి సేయి లక్షిపతి మొదలుతూ వుమ్ములా.

'నూలుతిప్పి, నూ తిప్పి. నూలుతిప్పి' రైలు వెడిపోతూనే గాలిగా.

'లక్షిపతి! నువ్వు గాకుమన. ఒక చిల్లి కానీ కూడా యివ్వను అది నిశబ్దా అధికారం గుర్తిసియోగం చేసే ప్రభుత్వం కళ్ళలో కారంజల్లి పంపాదించావు.'

'నిజమే. ఆలక్షిగూపాయిలూ పాపపు నూలు. ఆ నూలుంతో నూవ్యే వోడిగట్టు కుంటావాళి ఆమాకే తెలిస యిలు సోనా చె గ్యుడానికి వచ్చిన అధికారకీ జడిన అది నీకిచ్చా. బానీ, సగం నాకియ్యి. పిల్లలు

తిండేలేక అలమటించిపోతున్నార. నీ పేగు వెప్పుకుంటాం...'

వెకుంతం గలిగినలేగు

వాళ్ళిద్దరూ యిగుగు బాగుగు. అన్న ఎమ్ములా మెలిగేగు. ఇద్దరినీ ప్రజల్ని దోమ కోడమే గ్యుత్తి. లక్షిపతి లంచాలద్వారా లక్షిమూరారొంచేడు. వై అధికారకీ తెలిసి పోయింది. వాతాతుగా ఇల్లు సోదా చె గ్యు డానికి వచ్చెగు. గడ్డంతిరంలే; బంగారం, వండి. వగను అంతో నునూగు లక్షి పెరటి గోనమించి నగుంతం యింట్లోకి గాటిం చేకు. ప్రభుత్వంయంది కిక్షి కిప్పించు కున్నాడు. తిగవతి వెళ్ళు వెకుంతా అడిగితే, అతికు వెకుంతం వేపు మొహం తిప్పి నామాలు బిగించేడు.

అది మొదలు పదిళ్ళుపెగా వెకుంతం కాళ్ళిదుబూ లక్షిపతి తిరిగేడు. సగం యిమ్మున్నాడు. పావు యిమ్మున్నాడు. అతిడే భ్యోపామింది. పిల్లల చగువు లాగి పోయేయి ఇల్లు అసేవంజంలా వుంక. తినూ పల్లలు కేగువుల చేతి వుమ్ముచి పిగులంబ పడాగు. వెకుంతం చలించలేగు అతినికి చిలికోసే యివ్వలేగు. అప్పటికి నునూగు నెనుంచీ లక్షిపతి జావలేగు.

లక్షిపతి చచ్చుపోయి వుంటాడు. ఆకలికి తాళలేక చచ్చిపోయివుంటాడు యే చెలు కిందో. అతికు చచ్చిపోయేటప్పుడు, ఆకలి పేగు కర్రారాం అతిడే మొహమీద సరంగా వుండనాయి వుంటుంది.

రైలు వేగవంక పరిధి తంగా జోగు తూంది. పల్లలు తిప్పించకుని, గతికల్లోంచి రాళ్ళిమించి పరుగుతున్నట్లు గది. చెవుల్లో వొకతే బాగు. గ్లం గ్లం, గుంయే గుంయే, గ్లం గ్లం వంయే గుంయే...అనానానానానా హాతే ఉహుహుహుహుహు...హూ తే.....

ఇష్టా... జీన రెకుమీద వడగలుపడెలు. నీటిలో యేవో నల్లలు కూలినట్లు, గాజు పెనులు భింపిం పగిలి వట్ట, ప్రతిభిం యిచ్చెగులో యేవో హోరని యేప్పనట్లు, గుత్తిపప్పకుండా పకపకావచ్చినట్లు, ఒకతే శబ్దాలు. మధ్యమధ్య 'వెకుంతం! ఎవగదో కే. ఉగిమివట్టు గొంతిక. 'వెకుంతం నన్ను మీసంచేనా వా-అహూ... పదేళ్ళియినిమ్ము ఉ పేషించావనా... నివలనుండేలో నిద్ర పోతే... హో హో... నీమ్ము సర్వం వాశించేనా— నెను (బచ్చారాక్షిసేని— నీకు నుతిమ పగుగుతున్నా రైలోంచి బట్టిగిరాతేనా— బాగత... పేదక జాగి పెంకులన్నీ మీద పడి పోయినట్లుంది వెకుంతానికి. అతినికి జ్వరం వచ్చింది. తేనాడు.

రైలు వేగపోతూంది. తినున్న పేపే వొంకరి అయిపోయింది! చికిటి సముద్రంలో, సముద్రంలో తుఫానులో కొట్టుకు

పోతూంది. కొలాయి గదిలోకి వెళ్ళివలసి వచ్చింది, వణకుతూ గదితలుపుతీసి కూలబడారు. తేనుంటే యెగుగుగు, డా అద్దంలో మొహం. నూసేనగడం చింపిరి జాణు. చిప్పించెలు అగ్గి కుండాలోకళ్ళు— లక్షిపతి! వెకుంతం కూలబడిలేచాడు. తిరిగి అద్దంలో స్వపంగా అగ్గి మొహం 'నినూటు కే సుపట్టుకు పోతున్నా' అద్దంలో లక్షిపతి అన్నాడు. వెకుంతం గబగబ బెట కొన్నాకు వోటుపగుటూ. అడిగో పికార మెం లక్షిపతి బట్టిగించి వెట్టి పట్టుకు పానున్నాను—పట్టుకో—పట్టుకో— వెకుంతం బట్టికి పురకేకాగు అంతే!

రైలాగిపోయింది. సక్రమేట్లలో వాళ్ళెవరో గోలును లాగేగు. గార్డు వచ్చేడు. జనం కుంపు కూడేగు.

నూకుగోజాలు పోయేకా ఆస్పత్రిలో వెకుంతానికి తెలిపి వచ్చింది. వెకుంతం చావలేగు. బాగా దెబ్బలు తిగిలేయ. రెండు కాళ్ళూ బిగిపోయేయి నెయ్యం తివ నూలు కే సు పట్టుకుపోతూంటే దాన్ని వారించవంట్లో క్రింది పడిపోయేనన్నాడు. దెయ్యం యెలావుంకంటే చెప్పలేగు.

వెకుంతం ఆస్పత్రి నుంచంమీంచి యింట్లో నుంచంమీదపడాడు. భూతవద్యం చేయించుకున్నాడు. వ్యాపారం కొడేకొక చచ్చుకెప్పి భోజనం ఎక్కరనుంచి అన్నీ మందంమీద నెమ్మున్నాడు.

సంకల్పం తిరిగింది. ఒకనాడు వెకుం తాన్ని మాడానికి వచ్చాడు లక్షిపతి. నూసేనగడంకో, కిప్పించవలతి, కళ్ళలో ఆకలిభావతో నెయ్యిలాపి అడిగాగు యేం తోనే అనే యిమ్ము.

డాక్టర్ దిగ్గి పొందండి!

ఎంటిలో తిరిగి గా కూర్చోని వుండే వ్యగు, సోపత బ్యూవన్ పొంది, ప్రభుత్వ గజెట్టివక పొందిన కాలేజి వ్యారా మీగు దివనూ పొందవచ్చును. కాలేజి ప్రాన్ పేక వేకు ప్రాయుంది.

Indian Homoeopathic College,
(AWM) Jullundur City.

K E E

అనూల్యును మీ జీవితము సౌఖ్య వంతముగా నుండుటకు గాను, రాజు వే గ్యుల సలహాలు వుచితిముగా చెప్ప వుంకు. కనున్పు, శోగనూచనలు చెప్పవలయును.

Contact:
MADAN MANJARI PHARMACY,
[AMNAGAR (SAURASHTRA)]
బొంబాయి విశేంబు!

Honesty, Tea Depot, opp. Plaza
cinem: Dadar, Bombay.